

КОМИСИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

Брюксел, 10.10.2007
SEC(2007) 1280

РАБОТЕН ДОКУМЕНТ НА СЛУЖБИТЕ НА КОМИСИЯТА

Придружителен документ към

**СЪОБЩЕНИЕ НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ, СЪВЕТА,
ЕВРОПЕЙСКИЯ ИКОНОМИЧЕСКИ И СОЦИАЛЕН КОМИТЕТ И КОМИТЕТА
НА РЕГИОНИТЕ**

доклада за визията и плана за действие за морска политика на ЕС

ОБООБЩЕНИЕ НА ОЦЕНКАТА НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

{COM(2007) 574 окончателен}

{COM(2007) 575 окончателен}

{SEC(2007) 1278}

{SEC(2007) 1279}

{SEC(2007) 1283}

Обобщение

През юни 2006 г. Комисията прие Зелена книга за бъдеща морска политика на ЕС. Тази книга изтъкна стратегическото значение на моретата и океаните за европейската икономика. Тя подчерта неотложността да се гарантира, че бъдещите развития ще отчитат необходимостта от поддържане на тази конкурентоспособност, същевременно опазвайки морската среда и защитавайки благосъстоянието и прехраната на хората, които зависят от морската икономика или живеят по крайбрежието. Приемането на Зелената книга бе последвано от едногодишни консултации, които включваха около 230 прояви и повече от 490 писмени становища. Много от самите тези писмени становища — от национални правителства, промишлени групировки и екологични НПО — бяха резултат от широки вътрешни консултации.

Заинтересованите лица с голямо мнозинство се съгласиха, че ЕС не може да продължава да ръководи своята политика по отношение на океаните и моретата чрез серия от несвързани секторни политики. Процесът на вземане на решения е бавен, не се използват потенциалните взаимодействия и никой няма ясни правомощия да решава конфликти между секторите, да се справя с кумулативните ефекти или да има по-широк поглед върху нещата. Търговията на ЕС и конкурентоспособността на пристанищата на ЕС са заплашени от процес на планиране, който върви с изключително бавен ход; морската среда е застрашена от интензивен и ускорен растеж на стопанската дейност на сушата и по море; европейците бягат от морските професии; данните, събрани за състоянието на морската среда, човешките морски дейности и здравето на крайбрежната икономика, са фрагментирани и до голяма степен недостъпни; а различните органи, на които е поверена защитата на моретата ни от замърсяване, незаконен риболов и трафиканти на наркотици и хора, разработват независимо един от друг сходни системи за разкриване и идентифициране на неправилно поведение.

Отчитайки тези реакции, Комисията предлага във връзка с това една обща морска политика, чиито цели са: (1) максимално увеличаване на устойчивата експлоатация на океаните и моретата; (2) изграждане на база от знания и иновации за морската политика; (3) осигуряване на най-високо качество на живот в крайбрежните райони; (4) насърчаване на ръководната роля на Европа в международното морско дело; и (5) повишаване на информираността за морска Европа.

В най-близко време Комисията възнамерява да постигне тези цели чрез първо, въвеждане на рамка за управление, която прилага интегрирания подход и, второ, чрез хоризонтални и взаимосвързани инструменти за интегрирано изготвяне на политиката. Комисията ще създаде вътрешна служба за подобряване на координацията между инициативите на специфичните секторни политики в сферата на морското дело. Освен това план за действие изброява ред конкретни инициативи, които представляват първи стъпки към по-устойчива, интегрирана морска политика на ЕС.

До края на 2008 г. ще се реализират редица ползи — по-голяма взаимна информираност между политиките и секторите; ранно предупреждение за потенциални противоречия в секторните инициативи и използване на съвместни усилия; по-бърз обмен на идеи за добри практики между регионите; по-голяма увереност, че индивидуалните секторни политики се основават на най-доброто налично знание за морския сектор, и по-добри възможности за хората и групите по интереси да бъдат чути.

Конкретните ползи от подготвителните действия по отношение на морските данни, териториалното устройство и морското наблюдение няма да бъдат реализирани веднага, а едва след въвеждането на допълнителни мерки. Машабът на тези потенциални ползи обаче оправдава скромните разходи. Тези дългосрочни ползи са: ускорено развитие на търговски услуги с добавена стойност въз основа на по-леснодостъпни данни, подобряване на ефикасността на държавните институции, включително европейски морски научно-изследователски лаборатории и научни органи, значително намаляване на настоящата несигурност по отношение на глобалната промяна на околната среда, интегриране в едно консолидирано усилие на редица понастоящем фрагментирани инициативи за ограничен във времето достъп до информация, по-ясни правила за правата и ограниченията в морски води, по-лесно решаване на въпроси на трансграничното планиране, по-ефективно използване на съществуващите ресурси за предоставяне на сведения и наблюдение и възможност за съвместно използване на бъдещи, общо притежавани активи за наблюдение.

Краткосрочните ползи от координацията на политиката и колективното познание, както и потенциалните дългосрочни ползи от подготвителните действия, ще имат положително въздействие върху основните цели на морската политика — максимално увеличаване на устойчивата експлоатация на океаните и моретата, изграждане на база от знания и иновации за морската политика, подобряване на качеството на живот в крайбрежните райони, насърчаване на ръководната роля на Европа международното морско дело и повишаване на информираността за морска Европа.